

Pääkirjoitus

Ympäristökysymykset ovat viimein päässeet vallan saleihin. Pohjavesien suojeleminen on jo kauan nähty yhteiskuntataloudellisesti kannattavaksi. Puoluekantaan katsomatta suomalaiset poliitikot näkevät ilmastonmuutoksen hillinnän ja siihen sopeutumisen hyvin tärkeinä. Korkealla poliittisella tasolla Itämeren alueen suurimpana uhkana pidetään ympäristöuhkia. Nobelin rauhanpalkinto jaetaan joulukuussa Yhdysvaltain entiselle varapresidentille Al Gorelle sekä hallitusten väliselle ilmastonmuutospaneelille, IPCC:lle, tunnustuksena ilmastomuutoksen torjumiseksi tehdystä työstä tieteessä ja mediassa. Joulukuussa valtiot kokoontuvat Baliin rakentamaan yhteisiä pelisääntöjä ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi Kioton sopimuksen jälkeen. Ympäristökysymykset eivät siis enää ole yksin kansalaisjärjestöjen ja marginaaliväestön huolenaihe. Ympäristö- ja ilmastotietoisuus on tällä hetkellä jopa mediaseksikästä.

Balilla Suomi osana EU:ta sitoutuu vähentämään kasvihuonepäästöjään vuoteen 2050 mennessä 20 % vuoden 1990 tasoon nähden. Tämä on suuri haaste Suomelle. Maamme vienti ja samalla oma hyvinvointimme rakentuu paljolti energiavaltaisen teollisuuden varaan. Valtiovarainministeriön laskelmien mukaan päästöjen vähentämisen kokonaistaloudelliset vaikutukset Suomessa riippuvat pääomakannan ja työvoiman sopeutumisesta uusiin tavoitteisiin. Bruttokansantuotteen on laskettu alenevan noin 2,3–3,5 %, yksityisten käytävissä olevien kulutusmenojen noin 4,5–8 %, investointien noin 4 % ja työllisyyden noin 3,5 %.

Yhteiskunnassa näyttäisi siis olevan tilaus uudentilaiselle kestävä kehityksen geologiselle tietotaidolle. Toivoa sopii, että niin paikallisella, kansallisella kuin kansainvälisellä tasolla suunnitelmien ja päätöksenteon tueksi löytyy geologian osaajia, sekä perustutkimuksen että soveltavan tiedon osalta. Paleoklimatologinen perustutkimus tuo valoa menneisyydessä tapahtuneiden ilmastonmuutosten prosesseista sekä niiden vaikutuksesta silloiseen ympäristöön. Geologeilla on siis tarjottavana ilmastonmuutoskeskusteluun muutakin kuin Suomessa niin voimakkaana kuulunut 'epäilevän Tuomaan' ääni. Nyt on hyvä aika markkinoida yhteiskunnassa geologista tietämystä paitsi perustutkimuksen niin myös soveltavan tiedon puolella, esimerkiksi selvitetessä kaivattuihin uusiutuviin energialähteisiin kuuluvan geotermisen energian käyttöönottoa tai turpeen kestävä kehityksen mukaista käyttöä.

Tämän lehden myötä kaksivuotinen urakkani Geologi-lehden ohjaimissa päättyy. Haluan kiittää kaikkia lehteen kirjoittaneita aktiivisia seuran jäseniä. Antakaa myös tulevan toimituksen nauttia arvokkaasta panoksestanne!

Seija Kultti

